

VEU EN OFF

INFÀNCIA I SÍNDIC

IGNASI RIERA

Quan el 1987 vaig entrar al Parlament com a diputat, una de les primeres feines va ser intervenir, des del meu grup, i en substitució de l'eurodiputat Antoni Gutiérrez, en el dictamen sobre maltractaments infantils, subsegüent a una comissió presidida per Rosa Barenys. Una de les persones consultades era Jordi Cots, a qui jo havia conegut com a poeta i pedagog; sempre m'ha semblat un home de sensibilitat afinada, capaç d'entendre la problemàtica d'infants i joves. Amb els anys, va ser nomenat adjunt al Síndic

de Greuges per a la infància. L'acaba de substituir un vell amic, Jaume Funes, que a més de psicòleg és periodista, i que ha treballat en l'univers d'infància i joventut a peu d'obra: des del departament de Jus-

tícia, des de l'àmbit municipal, com a expert en drogodependències, com a conferenciant i publicista, que ha hagut de recórrer l'estesa pell de brau. Personatge serè, que a primera vista té l'aire d'un anglès

despistat de novel·la, té energia, coratge i, sobretot, criteris ben fonamentats. És, a més de lúcid, valent: ningú no podrà dir mai d'ell que defugi un debat en situacions polèmiques, davant públics o taules de ràdios o televisions, on seria fàcil fer demagògia o atiar sentiments de fonamentalismes de tot signe. Aquest cop, sí: felicito Rafael Ribó per l'elecció de Funes, home que mai no es deixa comprar per ningú i que serà el digne substitut, em penso, d'un home tan digne com Jordi Cots. Goso, a més, aconsellar la lectura dels llibres de Jaume Funes.